

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-702

22.6.2026

Fremtind Forsikring AS

Motorvogn

Sammenstøt mellom lastebil og bro – regress – skl. §§ 4-2, 4-3 og 5-2.

Klager kjørte arbeidsgivers lastebil inn under en bro som var for lav, slik at bilen ble påført skader. Foretaket utbetalte kr 534 462 i erstatning under arbeidsgivers kaskoforsikring og krevde kr 40 000 i regress av bilfører, jf. skadeserstatningsloven (skl.) § 4-3, jf. § 4-2. Det hevdet bilfører hadde utvist grov uaktsomhet, idet han hadde kjørt inn i broen fordi han ikke hadde lest av høydebegrensningene som sto på den. Bilfører var uenig og hevdet skaden var resultatet av en rekke uheldige omstendigheter, herunder regnvær, redusert sikt, veiarbeid som gjorde trafikksituasjonen uoversiktlig og ikke tydelig skilting. Han hadde hatt sin første arbeidsdag, nylig fått førerkort for tungbil og fulgte den ruten bilens navigasjonssystem hadde valgt. Han hevdet arbeidsgiver ikke hadde gitt nødvendig opplæring om kjøretøyets høyde, risikovurdering ved lave broer eller generelle sikkerhetsrutiner, og viste i tillegg til at hans nylige deltagelse i morens begravelse hadde vært en psykisk belastning og påvirket hans konsentrasjon. Foretaket avviste at disse forhold fritok ham for ansvar, idet en sjåfør selv var ansvarlig for å tilpasse kjøringen etter forholdene, ha oversikt over bilens høyde, lese trafikkskilt og avstå fra å kjøre om hans psykiske tilstand tilsa at han ikke kunne kjøre forsvarlig. Nemnda bemerket at regressretten i dette tilfellet var hjemlet i skl. § 4-2 bokstav b, som omfatter all skade voldt i yrke eller under utøvelse av næringsvirksomhet. Nemnda kom videre til at kjøringen måtte regnes som uaktsom, og viste blant annet til at risikoen ved kjøring under en bro med for høy bil er åpenbar og bør være kjent for en profesjonell lastebilfører. Nemnda kom videre til at regresskravet på kr 40 000 måtte aksepteres.

Saksfremstilling

Saken gjelder foretakets regresskrav på kr 40 000 mot bilfører for utbetaling under lastebileiers kaskoforsikring.

Bilfører (klager) kjørte 6.11.25 under en bro med en lastebil som var for høy, slik at den ble påført skader. Bilfører var ansatt i firma L, som hadde kaskoforsikring i foretaket. Firma L meldte 6.11.25 skaden pr. telefon til foretaket, som noterte at «FT ringer, kollega som har kjørt under lav bro uten å se høydeangivelse. Store skader på karosseriet».

Skadene ble først taksert til kr 570 124 og senere oppjustert til kr 678 977. Firma L fikk dekket skadene med fradrag for egenandel og merverdiavgift iht. vilkår. Vedlagt taksten fulgte bilder.

Foretaket ba 13.11.25 firma L om utfyllende forklaring fra bilfører, og firma L svarte samme dag:

Ifølge sjåføren hadde han ikke beregnet broens høyde og heller ikke lagt merke til varselskiltet. Han har dermed ikke utvist tilstrekkelig aktsomhet da han skulle passere undergangen. Saken er meldt til politiet, og førerkortet hans er beslaglagt. Dere kan kontakte politiet for mer informasjon dersom det er nødvendig.

Foretaket fremsatte 20.3.26 et regresskrav på kr 40 000 til bilfører og hevdet han hadde opptrådt grovt uaktsomt. Det la til grunn at bilfører hadde kjørt inn i broen fordi han ikke leste av

høydebegrensningene som sto på den, og at dette var grovt uaktsomt ved kjøring av lastebil og ekstra høye kjøretøy. Foretaket hadde utbetalt kr 534 462 i kasko-erstatning, og opplyste at det ved regresskravets størrelse hadde tatt hensyn til skadens størrelse og de økonomiske konsekvensene for bilfører.

Bilfører påklaget kravet 20.3.26. Han hevdet firma L hadde opplyst at det ikke ville kreve noe av ham for skadene og at han derfor var ferdig med saken, slik at et evt. krav måtte rettes mot firma L. Han påpekte at firma L hadde latt ham kjøre lastebilen alene til tross for at han kun hadde hatt førerkort i en måned, og hevdet arbeidsgiver var ansvarlig for alle mulige konsekvenser av det. Han viste til at han hadde fulgt ruten bilens navigasjonssystem hadde valgt, og som hadde ført ham til en vei som ikke var beregnet for tunge kjøretøy. Han bestred at han hadde opptrådt grovt uaktsomt og viste til at han kun fulgte instruksene fra arbeidsgiver og navigasjonssystemet.

Foretaket opprettholdt 23.3.26 regresskravet iht. skl. § 4-3, jf. § 4-2. Det hevdet han som sjåfør var ansvarlig for at kjøringen skjedde uten fare for skader, og at når han kom til en undergang/bro tydelig merket med trafikkskilt som viste maksimal høyde på 3,5 meter, så var det grovt uaktsomt å ikke kontrollere at bilen var lav nok til å passere under. Det avviste at han kunne skyldes på at firma L hadde latt ham kjøre alene og at navigasjonssystemet valgte kjøreruten.

I en ny klage 23.3.26 hevdet bilfører at hendelsen var et resultat av uheldige omstendigheter, et øyeblikks manglende oppmerksomhet og ikke grov uaktsomhet. Det hadde vært regnvær, redusert sikt, veiarbeid som gjorde trafikksituasjonen uoversiktlig og skiltingen iht. fremlagte bilder var ikke tydelig. Det hadde vært hans første arbeidsdag og fordi han nylig hadde fått førerkort for tungbil, hadde han begrenset praktisk erfaring. Han hevdet videre at arbeidsgiver ikke hadde gitt nødvendig opplæring om kjøretøyets høyde, risikovurdering ved lave broer eller generelle sikkerhetsrutiner. I tillegg hadde han nylig deltatt i sin mors begravelse, noe som var en psykisk belastning og påvirket hans konsentrasjon.

Foretakets klageservice fastholdt 25.3.26 regresskravet, og at det var utvist grov uaktsomhet. Det bemerket at høyden under brua var tydelig skiltet, at fører av høy bil må være ekstra oppmerksom, samt at bilfører selv er ansvarlig for å tilpasse kjøringen etter forholdene, og også ha oversikt over bilens høyde og å lese trafikkskiltene. Det påpekte også at bilfører må avstå fra å kjøre om hans psykiske tilstand ikke er god nok til å kjøre forsvarlig.

Klager avviser regresskravet på kr 40 000 og bestrider at han utviste grov uaktsomhet. Selv om skiltet som indikerte høyden på broen var synlig, så medførte kombinasjonen av værforholdene, veiarbeid og hans nye arbeidssituasjon en forsinket reaksjon fra hans side. Han kjørte i ca. 25 km/t, så dersom han hadde sett skiltet ville han trygt kunne stanset lastebilen i tide. Han hevder bildene foretaket har lagt til grunn for sin vurdering ikke kan vektlegges, idet de ikke viser hvordan forholdene var på skadetidspunktet med hensyn til regn, veiarbeid og begrenset sikt.

Foretaket krever regress på kr 40 000 og anfører at klager utviste grov uaktsomhet, jf. skl. § 4-2 første ledd og § 4-3. I tillegg til sin tidligere begrunnelse, viser det til at firma L uttalte 13.11.25 at «Ifølge sjåføren hadde han ikke beregnet broens høyde og heller ikke lagt merke til varselskiltet. Han har dermed ikke utvist tilstrekkelig aktsomhet da han skulle passere undergangen». Foretaket hevder avgjørelsen i FinKN 2024-513 ikke er relevant for saken.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket kan kreve regress med kr 40 000 fra klager etter utbetaling under lastebileiers kaskoforsikring.

Foretakets rett til regress mot ansvarlig skadevolder etter utbetaling under kaskoforsikring er regulert i skl. § 4-3, jf. § 4-2. Skl. § 4-3 angir at:

I den utstrekning selskapet ved forsikring for tingskade eller annen formuesskade har betalt erstatning til skadelidte, kan det kreve regress hos den ansvarlige skadevolder så langt skadelidte kunne ha krevd erstatning hos skadevolderen etter § 4-2.

Skl. § 4-2 angir:

I det omfanget det er på det rene at en skade kan kreves dekket av forsikring for tingskade eller annen formuesskade, kan den skadelidte bare gjøre gjeldende sitt erstatningskrav mot den ansvarlige skadevolder dersom skaden er voldt:

- a) ved forsett eller grov uaktsomhet av den ansvarlige selv, eller
- b) i hans yrke, ervervsvirksomhet eller dermed likestilt virksomhet

Det er ikke bestridt at årsaken til skaden var at lastebilen klager kjørte var for høy til å kjøre under broen. Det er heller ikke bestridt at klager var i oppdrag for sin arbeidsgiver da skaden inntraff.

Skaden skjedde mens klager arbeidet for firma L. Regressretten er da i utgangspunktet hjemlet i skl. § 4-2 bokstav b, som omfatter all skade voldt i yrke eller under utøvelse av næringsvirksomhet. Foretaket begrunner i sitt brev av 20.3.26 til klager regresskravet med at «det er grovt uaktsomt å ikke følge med på høydebegrensningene når man kjører lastebil og ekstra høye kjøretøy». Nemnda kan ikke se at bestemmelsene forutsetter grov uaktsomhet i dette tilfellet.

Risikoen for skader ved kjøring under en bro med for høy bil er åpenbar og bør være kjent for en profesjonell lastebilfører. Risikoen var også synlig ved at broen var klart merket med varselskilt og høyde 3,5 m. Dette var synlig i god avstand fra broen. Klager viser til at det var regnvær og dårlig sikt, og at det ikke kan legges vekt på bildene som viser skilting på bruene, men har ikke fremlagt noen dokumentasjon som tilsier at forholdene på skadetidspunktet var slik at skiltet hvor det sto «3,5m», ikke var synlig. Fremlagte bilder viser grått vær og vått på asfalten, men det er ikke dokumentert dårlig sikt, og skiltet er godt synlig. En bilfører har uansett plikt til å tilpasse sin kjøring etter forholdene. Klager hadde et åpenbart handlingsalternativ ved å passe på skiltingen og beregne høyden på bilen. Dette tilsier at skaden er voldt ved uaktsomhet.

Klager viser til at ulykken var et resultat av flere uheldige omstendigheter, herunder regnvær, redusert sikt og veiarbeid som gjorde trafikksituasjonen uoversiktlig. Han hevder han fulgte den ruten bilens navigasjonssystem viste. Han viser også til at det var hans første arbeidsdag, at han nylig hadde fått førerkort for tungbil og ikke hadde erfaring med lastebilen, samt at arbeidsgiver ikke hadde gitt ham nødvendig opplæring om kjøretøyets høyde, risikovurdering ved lave broer eller generelle sikkerhetsrutiner. I tillegg hadde han nylig vært i sin mors begravelse, noe som var en psykisk belastning og påvirket konsentrasjonen.

Nemnda kan ikke se at disse forholdene kan unnskylde kjøringen hensett til det store skadepotensiale det har å kjøre inn i en bro med en for høy bil. Den som kjører en bil er selv ansvarlig for å ha tilstrekkelige kjøreevne, kunnskaper om bilen og å kjøre forsvarlig. Nemnda mener klager på forhånd skulle sjekket lastebilens høyde. Det er ikke opplyst at klager hadde dårlig tid som følge av at det hadde skjedd noe akutt.

Nemnda mener etter dette kjøringen må regnes som uaktsom.

Foretaket har krevd regress med kr 40 000. Dette utgjør ca. 7,5% av nettobeløpet det har utbetalt i erstatning til firma L på kr 534 462 etter fradrag for egenandel og mva.

Praksis om regress etter skl. § 4-3 er oppsummert i FinKN 2018-413. Saken gjaldt en kostebil med en stor kasse på lasteplanet. Kassen kunne tippes bakover under tømning. Klager unnlot etter tømning å tippe kassen tilbake ned på planet. På vei inn i tunellen støtte kassen sammen med

tunellportalen, med store skader på tunellportalen og bilen som følge. Nemnda uttalte følgende om foretakets regresskrav:

Selskapet har opplyst at de totale utgiftene var på kr 3.048.713. Et regresskrav på kr 100.000 utgjør (3,28 %). Nemndspraksis har akseptert regressbeløp i tilsvarende saker på 2-10 %, men beløpene har da vært betydelig lavere, og regresskravet har i de fleste sakene ligget under kr 25.000. Det er uklart for nemnda hva slags økonomiske situasjon klager befinner seg i, men nemnda mener regresskravet maksimalt bør utgjøre kr 50.000 og lavere hvis klager har en gjeldsbyrde på kr 800.000.

Ut fra dette må et regresskrav på kr 40 000 – som utgjør 5,5 % av skadebeløpet – aksepteres.

I henhold til skl. § 5-2 kan erstatningsansvar lempes når det bl.a. under hensyn til skadens størrelse, den ansvarliges økonomiske bæreevne, skyldforhold og forholdene ellers finner at ansvaret virker urimelig tyngende for den ansvarlige. Det er ikke fremlagt opplysninger som tilsier at ansvaret vil virke urimelig tyngende for klager, og nemnda kan ikke se at det er grunnlag for å lempe ansvaret. Nemnda forutsetter likevel at foretaket setter opp en fornuftig nedbetalingsplan tilpasset klagers økonomiske situasjon dersom han ønsker det.

Klager anfører at han hadde en avtale med sin arbeidsgiver om at han ikke skulle få noe ansvar for skaden. Dette er i så fall en avtale mellom klager og arbeidsgiver, og er ikke bindende for foretaket, som står fritt til å kreve regress etter de regler som gjelder.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Fanny Helle (forbrukerrepresentant).